

ФУНКЦІОНАЛЬНІ ПОРУШЕННЯ ПЕЧІНКИ ПІД ЧАС СТАЦІОНАРНОГО ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ НА ВПЕРШЕ ДІАГНОСТОВАНИЙ ТУБЕРКУЛЬОЗ ЛЕГЕНЬ

Гришук Л.А, Окусок О.М., Якимів І.С., Васишин О.В.

ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет ім. І. Я. Горбачевського МОЗ України», Тернопільський обласний протитуберкульозний диспансер.

Печінка, будучи основним органом детоксикації, відчуває найбільше навантаження в процесі хіміотерапії. Численні рандомізовані дослідження фіксують виражену гепатотоксичну дію всіх протитуберкульозних препаратів і розвиток на їх фоні токсичних гепатитів.

Було обстежено 2 групи осіб: 1-ша група практично здорові донори (контрольна) - 24 особи; 2-га – хворі на вперше діагностований туберкульоз легень через два місяці терапії протитуберкульозними препаратами першого ряду (31 особа). Хворі були віком від 21 до 75 років, за статтю переважали чоловіки – 21 (67,7%). Всім пацієнтам проводились стандартні біохімічні дослідження крові, УЗД печінки в динаміці.

Після інтенсивної фази лікування встановлено, що показники АЛТ були достовірно збільшені по відношенню до контрольної групи ($p < 0,01$). Показники АСТ через два місяці лікування вирогідно відрізнялись від контрольної групи. Досить суттєво збільшились показники ЛДГ, які вирогідно відрізнялись від контрольної групи $608,6 \pm 60,6$ Од/л. ($p < 0,01$). При аналізі даних ГГТП встановлено, що вирогідно відрізнялись результати в порівнянні з контрольною групою - $69,1 \pm 6,90$ Од/л. ($p < 0,01$).

Таким чином, після тривалого лікування хворих на туберкульоз легень відмічаються збільшення таких показників як АЛТ, ЛДГ і ГГТП. Порухення функції печінки під час терапії можуть бути обумовлені гепатотоксичною дією протитуберкульозних препаратів, що обумовлює необхідність призначення хворим гепатопротекторів.

Перспективи подальших досліджень полягають у аналізі інших патологічних симптомів ураження печінки.